

7 Господи, чрезъ благоволеніето Твое подтвърдиль си гортата моя. Обкрыль си реще лицею Твоемъ, (и) смѣтихся.

8 Камъ Тебѣ, Господи, извикахъ : и камъ Господа помолыхся.

9 Каква ли польза въ кръвта ми, ако да съвземъ въ роватъ ? да ли ще Те похвалю прѣстѣта ? ще да проповѣдѣва ли истината Твоя ?

10 Послашай, Господи, и помилуй мя : Господи, выди помощникъ мой.

11 Промѣнилъ си у мене плачъ въ радость : разсѣявалъ си вретнището ми, и препасалъ си ме съ веселіе :

12 За да Те славоулю слава (моя) и да не мълчи. Господи Боже мой, во вѣкъ ще Те славимъ.

ПСАЛОМЪ Л.

(Давидъ се радува за избавленіето, което очекуваше отъ милостята Божіа.)

За первыятъ пѣвецъ.

Псаломъ Давидовъ.

На Тебѣ, Господи, положихъ надеждѣ : дано не быхъ се посрамилъ до вѣка : съ правдата Твоя спаси мя.

2 Наведи си камъ мене ухото Твое : привързай да ме шведодишишь : выди ми крѣпкій утѣсъ : домъ привѣжній, за да ме спасеши.

3 Защото твърдость моя и привѣжище мое Ты си, и заради имени Твоего настави ме, и исполни ме.

4 Избави ме изъ примката която скрѣпа за мене : защото Ты си сила моя.

5 Въ рѣцѣхъ Твоихъ предавамъ дѣхатъ мой : Ты си ме избавилъ, Господи Боже истинный.